



Exemplar 1
Nr. 93544 din 24.09.2010

Domnului Valentin Adrian ILIESCU
Şeful Departamentului pentru Relația cu Parlamentul
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

90/10/10/10
10/10/10/10

Referitor: *Propunerea legislativă privind terminologia oficială utilizată pentru etnia țiganilor*

Stimate domnule Ministru,

Urmare a adresei dvs. nr.8066 E/DRP/2010 prin care ne solicitați observații și propuneri cu privire la propunerea legislativă susmenționată, în vederea formulării punctului de vedere al Guvernului, vă comunicăm următoarele:

I. Prin propunerea legislativă ce face obiectul prezentei analize se urmărește folosirea etnonimului „țigani” ca denumire oficială în toate documentele emise de instituțiile din România cu referire la persoane de etnie romă/țigănescă, atribuirea de conotații negative fiind interzisă.

Potrivit argumentației prezentate în cuprinsul Expunerii de motive, necesitatea adoptării soluțiilor legislative preconizate prin această propunere legislativă parlamentară, se justifică, în opinia inițiatorilor, prin faptul că folosirea etnonimului „rom” creează confuzie între cetățenii „români” și etnicii „romi”, generând asocierea între terminația -ia/(an)ia și țara care are această particulă, respectiv România = „țara romilor”

II. În ceea ce privește soluțiile legislative care formează obiectul de reglementare al prezentei propuneri semnalăm următoarele aspecte:

Prima atestare documentară a existenței unor comunități de țigani este din anul 1068, din vremea Imperiului Bizantin. Țiganii au fost denumiți în diferite feluri de popoarele cu care au intrat în contact: „arami” (armean, pagân), „faraontseg” (gloata), „bohemien” (din Boemia), „tartares” (tatar), „gypsy” (egiptean), „athinganoi” (țigan)

Etonimul „rom” - din grecescul „rhomaios”, denotație pentru locuitorii Imperiului Roman, iar după creștinare, până la prăbușirea Imperiului, pentru creștinii Bizanțului, alături de „sinto” (țiganii din spațiul germanic) și „kalo” (țiganii din spațiul hispanic) definește o comunitate etnică transfrontalieră, cu limba și cultură distinctă.

În România, Ministerul Afacerilor Externe a înaintat un Memorandum către Guvern, solicitând ca în evidențele oficiale să se folosească termenul de „țigan” și nu de „rom”, evitându-se astfel posibila identificare a românilor cu membrii acestei etnii, organizațiile țiganilor au protestat convenindu-se, ulterior asupra denumirii de „rom”.

Utilizarea unei noi denumiri cu privire la această etnie poate crea anumite disfuncționalități, având în vedere că denumirea actuală de „rom” a intrat în circuitul juridic și al vieții sociale.

Astfel, Rezoluția 44/1997 a Consiliului Europei privind contribuția romilor la construcția unei Europe tolerante, stabilește la punctul 14 să se utilizeze termenul de „rom/i” scris cu un singur „r”, pentru a se alinia practiciile generale a Consiliului Europei și OSCE, iar la punctul 15 stabilește reunirea sub apelativul „rom/i” („rom/s” în franceză; „rom/a” în engleză, respectiv „aven amentza”), ansamblul de grupuri cum ar fi : romii, țigani, sintii, manusii, gitani, pentru a simplifica lectura și înțelegerea documentelor.

În anul 1998, Comisia Europeană împotriva Rasismului și Intoleranței a adoptat Recomandarea politică generală nr. 3 privind combaterea rasismului și intoleranței față de romi/țigani, prin care solicita statelor membre să se asigure că denumirea utilizată în mod oficial pentru diversele comunități de romi/țigani este aceea prin care comunitatea respectivă dorește să fie desemnată.

În România, prin Memorandumul MAE nr. D2/1094/2000 s-a stabilit folosirea termenului de „rom” în paralel cu formulele alternative romanes/gipsies/romi/țigani în corespondența MAE, cu organizațiile internaționale.

III. Având în vedere obiectul de reglementare al prezentei propuneri legislative este necesară obținerea punctului de vedere al Agenției Naționale pentru Romi, Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării Departamentului pentru Afaceri Europene, precum și al Ministerului Afacerilor Externe.

Cu deosebită considerație,

pentru Cătălin Marian PREDOIU, ministrul justiției

semnează

Alina Mihaela BICA

secretar de stat

